

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vir Apostolicvs seu Vita Et Virtvtes R.P. Alberti
Chanowsky è Societate Iesu in Provincia Boëmiae**

Tanner, Jan

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Caput IV. Studium orationis in P. Alberto Chanovvsky.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50633)

cipiemus Deo supplices, ut quas venerabilis hujus Patris virtutes commemorare dederit, easdem memoriæ, & cordi imprimat & tam exactè concedat imitari, quæ in diligenter ipse Sanctam magni Dei servi Martini Strakonicki vitam inspexit, & expressit. Sepultus est pius ac venerabilis hic sacerdos in pago Bliziw in templo Parochiali.

CAPUT IV.

Studium orationis in P. Alberto Chanovsky.

Quia virtutum omnium fontem esse noverat orationem, & animæ cum Creatore suo, *Patre luminum (à quo omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est descendens)* familiaritatem; eam vitæ suæ quasi basim esse voluit, eamque in suo illo antesignano Martino primâ curâ est imitatus P. Albertus: ut propterea meritò vitæ eius narrationis exordium ab hac potissimum virtute putarim fuisse desumendum.

Visque adeo totum se se dederat studio Sanctæ orationis, ut vita eius perpetua quædam ad Deum precatio, & de rebus divinis meditatio fuisse, posset judicari. Et

verò quam inflammatis agere eundem seooteret affectibus, testes erant flammæ illæ prodigiôsæ & lumina, quibus, quasi medio cinctum incendio corpus eius maximo cum aspicientium stupore totum visum est nonnunquam dum precaretur coruscæ, & quasi conflagare.

Noctes sæpe transigebat in orationibus ita ut à quodam suorum itinerum individuo comite puero à seruitijs, per totum anni dimidium ne semel quidem deprehensus fuerit, aut dermivisse aut cubnisse: siquidem cum se vesperi composuisset ad somnum, Patrem orationi, flexis genibus intentum relinquebat; ubi verò manè fuerat expectatus, jam Patrem rursus inveniebat agentem flexo poplite cum Deo.

In eo, quod prope Nepomukum juxta viam Dozicium versus, intra quoddam nemus D. Alberto Martyrij Pragensium Episcopo (qui ritu anachoretico ibi quondam Deo servierat) dicarum est, sacello, sapissimè ex itinere orationis gratiâ subsistere, ibi diuiculè & nonnunquam dies aliquot in sacris exercitijs, & Divinis colloquijs morari, atque in oratione pernoctare solebat.

Noctu etiam, aut temporibus antelucanis

canis visus est subinde cœmeteria manibus crucis in modum ante pectus decussatis, oculis cœlum versus sublatis, lento pede obambulare, crebroquē subsistere meditabundus, & ad Deum vehementer suspirare.

Quamquam & alias oculis erat ferè semper in cœlum erectis, audiebanturque ex ore eius sapissimè hæc verba: *Dominus Deus, Dominus Deus omnipotens*: quæ verba admirabili quadam proferebat reverentia; voceque ac prolationis modo ingentem quandam Dei æstimationem, & animi submissionem, spirabat, ut audientes sacro impleti horrore etiam ad pietatis, sanctæque erga Deum venerationis motum excitarentur.

Horas suas Canonicas non persolvebat ambulando per viam; sed comite puero, si quem habebat præire, certoque ac designato in loco deinde manere tantisper iusto, ipse secedebat in silvam, vel hortum obviam, ibique unâ aut etiam alterâ horâ Deum suum adorabat, & precabatur, ut prætantæ vero æ toedio sæpe puer adventum eius expectans, in dormiret.

Alias per viam, si nullo, præter suum ab obsequiis puerum, stiparetur comite,
nui-

nullumve haberet rudem erudiendum, serè filebat, & orabat assiduè. Quod si aliquando puerum alloqueretur, eum ad pietatem formabat.

Ibat quodam tempore cum pluribus feminis nobilibus peregrinus ad Beatissimæ Virginis, miraculosam in Bavaria imaginem dictam ad *Sanctum Cruorem*, noluitque, quamvis multùm rogatus, nisi seorsim ab illis ambulare; causam afferens, quod sic & illæ separatim essent commodius precibus vacaturæ. Cùmque eum ob id passu incitato præcurrentem, illæ nihilominus essent iam iam affecuturæ, secedebat & occultabat se se alicubi inter frondes, dum illæ prætergrederentur; ac tum viam post eas rursus carpebat. Quod si nihilominus deprehenderetur, paulo post nemine advertente disparebat ad viæ latus; & per invia ac devia tam diu ambulabat, dum denique comites illas præcederet, aut saltem sibi quoquomodo soli incedere, Deoque sine arbitris, sine interpellatore, vacare liceret.

In cubiculo, quod Clatuvienti in Collegio subinde incolebat nullum habebat pro-

oratorio reclinatorium, sed nuda in humo flexns Deo suas fundebat orationes

Erat in civitate Sutficensi puerulus primarij illic viri filiolus, ei cum primis charus, quem ille curâ quâdam dulciori Deo diligentia educabat, sæpe ingeminans: *tu non eris filius mundi, sed filius lucis.* a. Huius capillos cum parentes pro temporis. a. TY NBBVDESS SINEM SVVIETA, ALE SYNEM SVVIETA. *Boemica lingua* illius vulgari more, ita tonderi curavissent, ut parte ex altera caudæ iustar promissiores dependenterent, . Chanovvsky, ubi eam vanitatem advertit, suavissimè advocato, & forfices præbere iussu floccum illum capillamenti non invito, nec reluctanti clientulo abscidit; abscissum ut matri deferret, & facti auctorem indicaret, porrexit; id quod puerulus fecit iucundo animo; nec minori exceptus est à matre gaudio, quæ filiolum suum tam sancto viro curæ esse gavisâ, etiam capillitium illud manu Patris atrectatum, quasi sacras reliquias asservavit.

Hunc ergo puerulum solebat nonnunquam solebat silvulam, & collem vicinum educere, ibique vi porrigere rosarium in
ma-

manus, quod in assignato sibi loco flexo poplite percurreret, dum ipse interea remotus aliquantum divinæ etiam vacaret contemplationi. Puer hic nomen postea dedit militiæ Christi Domini in Societate IESU, atque in Provincia Austriæ vivit, hodieque superstes.

Nec minori cura hominibus reliquis sanctæ orationis studium conatus est persuadere: nam & breves quædam de Passione Domini meditaciunculas, aliâque his affinia conscripserat manu propriâ, suisque familiaribus distribuebat, & meditationis, aliorumque spiritus exercitiorum docebat praxim, certus eam non posse perire animam, quæ cum Deo per orationem familiariter agere assuevisset.

Ex his tamen ardentibus, frequentibusque cum Deo colloquiis ortum habuit eximia illa in P. Alberto magnanimitas, & firmissima in Dei adiutorium fiducia, quâ visus est media inter pericula semper imperterritus, adeo, ut dum Stakonicensis Civitas uniuersa Anno 1640, terrore vicinissimi Suecorum militis, in effatam fugam rueret, ipse per forû deambularet securus, aliisque trepidè de fuga monentibus pacatè responderet, se mox secuturum, & pe-

periculum evasurum: quod & contigit, ut cum equitatus Suecicus iam prope esset in januis, pater nihilominus bene longa duo miliaria senili, & ægerrimo suo passu emensus, salvus & integer manus eorum evaserit. Alias cum eadem hostiles copiæ, Duce Schlangio easdem Boemiæ partes invasissent, ipse spe in Deum plenissimus diffugientibus passim omnibus, stationem suam non deseruit: verum, cum in ea trepidatione, & provinciæ vastitate, nullum consuetis suis Apostolicis functionibus videret locum relictum, in quandam solitudinem prope Radomissum secessit, Deo & sibi soli vacaturus, ibique vitam egit anachoreticam, dum tempestate illa dispulsâ ad suos incolæ pagos & oppida redissent.

CAPUT V.

Amor erga Dominum IESVM & cultus SS. Eucharistia.

EX hac etiam tanta cum Divina Majestate familiaritate ortus est ardentissimus erga Deum amor, qui se in vultu gestisque eius omnibus prodebat, simulque
eximi-